

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Tjeneste. Den er ikke uhyre omfattende, og det er ogsaa begrænset, hvad der er foreslaaet af positive Foranstaltninger; men Rapporten rummer alligevel en Fond af Argumenter for en Fremgangsmaade som den foreslaaede, som man neppe kommer udenom. Jeg har i høj Grad været tilfreds med det Arbejde, som det paagældende Udvalg har udført, og finder det i høj Grad uberettiget, at dette Udvalg har faaet en Omtale i Pressen, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel med Rette besværede sig over.

Med Hensyn til den Bemærkning, der er gjort baade af den sidste ærede Taler og ogsaa af det ærede Medlem Hr. Fuglsang om det nuværende Fiskeris ringe Evne til at optage ny Tilgang, da et der fuldkommen rigtigt, at medens Udbyttet af Fiskeriet har været stærkt stigende, er Tilgangen eller Udvidelsen af de beskæftigedes Antal aldeles ikke svarende til den Fremgang i Udbyttet og Produktionen, som kan paavises. Men det er jo et fælles Træk, som gælder lige saa meget for Landbruget. Der er Forholdet fuldkommen det samme. Der er Udbyttet af Produktionen forøget uhyre gennem Aarene; men der har ingen Tilgang været. I mange Aar har der faktisk, reelt set, ingen virkelig Tilgang været til Landbrugs-erhvervet, og det samme Fænomen, som den sidste ærede Ordfører pegede paa, at Fiskerierhvervet ikke kan føde sit eget Fødselsoverskud, gælder ogsaa Landbruget, naar man ser paa dette Erhverv begrænset. Naturligvis sætter Landbruget saavel som Fiskeriet andre Produktioner i Gang, og det er altsaa kun, naar man ser paa disse Erhvervs begrænsede Omraade, at denne Tale er rigtigt.

Men har Fiskeriet altsaa hidtil ikke kunnet beskæftige flere end det beskudte Antal, vi ved, det beskæftiger, saa er der formentlig ingen Tvivl om, at et Fremstød af den Art, som nu paatænkes, utvivlsomt vil kunne bidrage til en Formindskelse af Arbejdsløsheden her i Landet. Det er i alt Fald et Hovedformaal for de Bestræbelser, som i saa Henseende søges iværksat her. Og jeg tror ubetinget, at selv disse smaa Foranstaltninger, som her er foreslaaet, vil være et Skridt, der baade direkte og indirekte vil medføre en betydelig Stigning i Produktionen og forhaabentlig ogsaa i Beskæftigelsen af Mandskabet, baade ved det større og ved det mindre Fiskeri.

Jeg forstaaer paa de Udtalelser, der er fremkommet, at man tænker, at Sagen skal undergives en Udvalgsbehandling, hvad jeg naturligvis ikke kan indvende noget imod.

Jeg haaber blot, hvad jeg ogsaa har forstaaet paa de faldne Udtalelser, at det bliver en kort Udvalgsbehandling, saaledes at vi kunde gøre os Haab om at se en Ordning paa disse Omraader i denne Rigsdagssamling, hvad jeg ogsaa har forstaaet at samtlige Ordførere er villige til.

Der er ikke Anledning til at gøre Bemærkninger om ret mange Enkeltheder. Det ærede Medlem Hr. Fuglsang henstillede, at man maaske skulde begynde med en Konsulent. Derom er jeg i og for sig ikke uenig med ham. Der staar ogsaa i Lovforslaget, at Ministeren bemyndiges til at ansætte indtil to Konsulenter, og jeg har virkelig tænkt at begynde med een; hvis der dukker en anden op, som ogsaa anses for egnet, er det muligt, man skal tage ham, men det vil afhænge af Bedømmelsen af Forholdene. Om man overhovedet straks kan gaa til at ansætte blot een, tør jeg ikke paa dette Stadium sige; det gælder nemlig, som det ærede Medlem rigtigt bemærkede, om at finde de rette Folk, og de rette Folk hænger i Regelen ikke paa Træerne, saa man kan gaa hen og tage dem — der er mange, som har tilbudt sig, men jeg er ikke i Tvivl om, at der blandt disse mange kun er faa, som vil staa for den Prøve, der skal til for at paatage sig denne Opgave. I Realiteten er der ingen Uenighed, man skal være yderst forsigtig og hellere vente baade med den første og den anden Konsulent, indtil man har de rette Folk dertil.

I øvrigt henleder jeg Opmærksomheden paa, at Statsministeriets Udvalg har foreslaaet tre Konsulenter, idet man har sin Opmærksomhed henvendt paa, at Færøerne ogsaa burde være undergivet denne Konsulentvirksomhed. Det er muligt, man senere vil naa dertil; men foreløbig vil det, hvad jeg vist allerede har sagt ved tidligere Lejlighed, være naturligt at forhandle med Færøernes Lagting om de Foranstaltninger, man efter Samraad med dem maatte anse det for rimeligt at iværksætte. Hvis man fandt to velkvalificerede Konsulenter, vilde jeg tro, at de, i hvert Fald til at begynde med, særdeles vel vilde kunne varetage ogsaa Færøernes Interesser, og at en af dem ogsaa kunde besøge Færøerne; man kunde godt dele Omraaderne, saaledes at Færøerne hørte under den ene, og et andet Omraade var den andens. Men dette er Enkeltheder, hvis Ordning jeg ikke antager nogen vil have noget at indvende imod.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel beklagede, at Statsministeriets Udvalg ikke allerede havde stillet Forslag om Storfiskeri. For saa vidt kunde det jo have været